

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἰδιωτικόν. Ἡ σημείωσις τοῦ Verso ἐγράφη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα διὰ χειρὸς τοῦ Νικολάκη Γρυπάρη.

- 1 † Διὰ τοῦ παρόντος ἐξοφλητικοῦ γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι
- 2 ἐθεώρησα μετὰ πάσης ἀκριβείας τὸν λογαριασμὸν τῶν ὅσων
- 3 ἄσπρων ἔλαβον διὰ χειρὸς τοῦ ἑξαδέλφου μου νικολάκη
- 4 γρυπάρη ἀπὸ ὁμολογιῶν τῶν εὐρεθεισῶν τῷ μακαρίτῃ γέ-
- 5 ροντί μου Κυζίκου κὺρ ἀγαπίῳ γρυπάρῃ, ὁμοίως καὶ κά-
- 6 θε ἄλλην ληψοδοσίαν, ὅπου εἶχον μετὰ τοῦ μακαρίτου, καὶ
- 7 ὁμολογῶ, ὅτι οὐκ ἔχω τοῦ λοιποῦ ζητεῖν πολὺ, ἢ ὀλίγον
- 8 τί δίκαιον μέχρι καὶ τοῦ ὀβολοῦ, ὥς ἐξοφλήσας τέλεον
- 9 καὶ παραλαβὼν κάθε μου δικαίωμα· ὅθεν εἰς τὴν πε-
- 10 ρὶ τούτων ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐξοφλητικὸν
- 11 γράμμα, καὶ κατασφαισθὲν τῇ ἰδιοχείρῳ μου ὑπογρα-
- 12 φῇ, καὶ σφραγίδι, ἐδόθη τῷ εἰρημένῳ ἑξαδέλφῳ μου
- 13 νικολάκῃ. 1794 : δεκεμβρίου : Εἰς

2^α X. 14

τύπος
σφραγίδος

ὁ ἀνθιμος γρυπάρης βεβαίως

Verso

3^η X.

ἐξοφλητικὸν τοῦ ἀνθιμοῦ

92

Ἐξοφλητικὸν τῆς Μαρίας Δεπάστα

Χάρτης δίφυλλος
0,330 × 0,223

1795, Ἰανουαρίου 6
Ἀρναούτκιοῦ

Ὁ Λεονάρδος Γεωργίου Δεπάστα, ὡς πληρεξούσιος τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας Γρυπάρη, δηλοῖ ὅτι παραγενόμενος εἰς Βασιλεύουσαν ἵνα εἰσπράξῃ τὰ δύο χιλιάδες γρόσια καθὼς καὶ ἄλλα πράγματα, ἅτινα διὰ τῆς διαθήκης του ὁ ἀποβιώσας ἀδελφὸς τῆς τελευταίας μακαρίτης Κυζίκου Ἀγάπιος τῆς κατέλιπε, δηλοῖ ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ ἑξαδέλφου του Νικολάκη Γρυπάρη τόσον τὰ δύο χιλιάδες γρόσια, καθὼς καὶ τὴν ἀναλογίαν τῆς μητρὸς του ἐκ τῆς ἄλλης καταλειφθείσης περιουσίας του, ἥτοι ἐπὶ ῥουχικῶν, ἀσημικῶν καὶ παντοίας ἄλλης οἰκοσκευῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς διαθήκης καὶ ὅτι παραλαβὼν πάντα ταῦτα ἱκανοποιήθη τελείως καὶ οὕτω, τόσον ἡ μήτηρ του, ὅσον καὶ αὐτὸς καὶ ὁ πατήρ του καὶ οἰοσδήποτε ἄλλος τῶν συγγενῶν του, οὐδεμίαν ἔχουν ἀξίωσιν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης κατὰ τοῦ Νικολάκη Γρυπάρη, πρὸς ὃν μάλιστα ὀφείλουν καὶ χάριτας διὰ τὰς

καταβληθείσας ὑπ' αὐτοῦ φροντίδας, ἵνα μὴ λείψῃ ἔστω καὶ τὸ παραμικρὸν ἐκ τῆς καταλειφθείσης ὑπὸ τοῦ διαθέτου περιουσίας. Τὸ παρὸν δέ, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ λήπτου ἰδιοχείρως καὶ διὰ τοῦ δακτυλικοῦ του ἀποτυπώματος, δίδεται εἰς χεῖρας τοῦ Νικολάκη Γρουπάρη εἰς ἀπόδειξιν.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο μαρτυρεῖ περὶ τοῦ ὅτι ὁ Ἀγάπιος Γρουπάρης εἶχεν ἀδελφήν, ὀνόματι Μαρίαν, σύζυγον δὲ Γεωργίου Δεπάστα, ὅστις, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ στίχου 15, ἦτο ἐν ζωῇ καθ' ὃν χρόνον ἀπέστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν υἱὸν τῆς Λεονάρδου, ὅπως παραλάβῃ τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἀγαπίου. Ἡ Μαρία εἰς τὸ Verso τοῦ παρόντος καλεῖται καὶ Πίκουλον· οὕτως ὁμοῦς φέρεται ἀποκαλουμένη εἰς τὸ Verso τοῦ ἐπομένου 93 καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀγαπίου, ἡ Καλλίτζα, σύζυγος Κωνσταντίνου Ἀλιμπέρτη. Πρόκειται περὶ ἐσφαλμένης σημειώσεως τοῦ γράψαντος τὰ Verso ἀμφοτέρων τῶν ἐγγράφων. Διότι τὸ παρωνύμιον (παρατσούκλι) Πίκουλος ἔφερεν εἰς ἐκ τῶν δύο γαμβρῶν τοῦ Ἀγαπίου, εἴτε ὁ Ἀλιμπέρτης εἴτε ὁ Δεπάστας· καίτοι μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως κλίνω ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὅτι Πίκουλος ἔκαλεῖτο ὁ Ἀλιμπέρτης. Διότι εἰς τὸ 90 τοῦς λογαριασμοῦς τοῦ Ἀγαπίου μετὰ τῆς Μαυροθέρης, ἣν καὶ ἐξοφλεῖ, κανονίζει ὁ Νικολάκης Πίκουλος, ὅστις θὰ ἦτο υἱὸς τῆς Καλλίτζας καὶ τοῦ Ἀλιμπέρτη. Ἡ Καλλίτζα ὁμοῦς δὲν ἀπέστειλεν, εἰκάζω, ἵνα παραλάβῃ τὴν κληρονομίαν τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸν υἱὸν τῆς ὡς προλεῖ ἡ Μαρία Δεπάστα, ἀλλὰ τὸν σύζυγόν τῆς (93), διότι ὁ υἱὸς τῆς Νικολάκης Πίκουλος συγκατελέγετο καὶ αὐτὸς εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ Ἀγαπίου ἐξ αὐ καὶ ἡ ἐν ἔγγραφῳ 90 ἐνέργειά του. Ὁ Νικολάκης Πίκουλος μνημονεύεται καὶ εἰς τὴν ἐν ἔτει 1779. Δοσοληψίαν τοῦ Σχολείου τῆς Σίφνου» κλπ. τὴν δημοσιευομένην ὑπὸ τοῦ Κ. ΓΚΙΩΝ, *Ἱστορία τῆς νήσου Σίφνου*, Σϋρος 1876, σελ. κστ', ὡς καταβαλὼν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο γρόσια 6,34.

Ὁ Νικολάκης Γρουπάρης παραδίδει χρήματα καὶ σκεύη ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ Ἀγαπίου εἰς τὴν θείαν του Μαρίαν διὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Λεονάρδου Δεπάστα, ἐν τῇ ιδιότητί του ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης (89). Φαίνεται δὲ ὅτι ἀποφάσκει τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ Ἀγαπίου καὶ συμφώνως πρὸς τὸν στίχον 29 (89), εἰς τὸν Νικολάκην ἀνετέθη νὰ ἐξοφλήσῃ τοὺς σιφνίους κληρονόμους, ὡς θὰ ἡδύνατο νὰ ὑποτεθῇ ἐκ τοῦ παρόντος καὶ ἐκ τοῦ 93 καὶ 95. Τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ ἀλλοχοῦ ἐτακτοποίησαν οἱ ἄλλοι ἐκτελεσταί, εἰς ὧν εἰς τὰς χεῖρας θὰ εὐρίσκοντο καὶ αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις.

Τόσον ἐκ τοῦ παρόντος ὅσον καὶ ἐκ τοῦ ἐπομένου 93 προκύπτει ὅτι ὁ Νικολάκης Γρουπάρης παρέδωσε ρουχικά, ἀσημικά, καὶ οἰκοσκευὴν τοῦ Ἀγαπίου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀδελφὰς τούτου, δηλ. τὴν τε Καλλίτσαν καὶ τὴν Μαρίαν. Δύο τινὰ ἐπομένως συμβαίνουν. Εἴτε ὁ Ἀγάπιος εἶχε καὶ ἄλλα τοιαῦτα πράγματα, ἅτινα διένεμεν ἐξ ἴσου πρὸς τὰς δύο ταύτας ἀδελφὰς του, εἴτε ὁ Νικολάκης, παραβαίνων τὰς ἐντολὰς τῆς διαθήκης τοῦ Ἀγα-

πίον, τὰ ἐν τῇ ἐν Ἀρναούτκιοι οἰκίᾳ ἔπιπλα καὶ σκεύη ταῦτα (στίχ. 42-44 τοῦ 89) ἀδεία καὶ τῆς ἀδελφῆς του Μαρίας διανέμει μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν τοῦ ἀποβιώσαντος, αἵτινες ἦσαν καὶ θεῖαι του.

Περὶ τῆς τουρκικῆς φράσεως τῶν στίχων 18-19, ἀπαντώσης καὶ ἐν 77, 87, 88 βλέπε αὐτόθι.

Ὁ Λεονάρδος, ἐξοφλῶν ὄχι μόνον δι' ἑαυτόν, τὴν μητέρα του καὶ τὸν πατέρα του, ἐν στίχοις 15-16, ἀλλὰ καὶ διὰ λογαριασμὸν πάντων τῶν ἄλλων συγγενῶν των, ἐγ-γυᾶται προφανῶς ἐναντι τοῦ Νικολάκη περὶ τοῦ ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ στραφῇ ἐναντίον του προβάλλων κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀγαπίου καὶ ὅτι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ὑπὸ τοῦ Νικολάκη καταβολῆς καὶ πάντες οἱ ἀνωτέρω θεωροῦνται ὡς ἐξοφλήσαντες τὰς τυχόν ὑπαρχούσας ἀπαιτήσεις των ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἰδιωτικόν. Ὑπογραφή τοῦ Λεονάρδου ὑπάρχει ἐν στίχῳ 29, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ ἐν στίχῳ 27 ἀναφερόμενον δακτυλικόν του ἀποτύπωμα.

- 1 διὰ τοῦ παρόντος μου ἐνυπογράφου ἐξοφλήσαντος, κράμματος ὁμολογῶ ἐγὼ
- 2 ὁ κάτωθεν ὑπογραφόμενος λεονάρδος γεωργίου δεκάστα, ἐπίτροπος
- 3 τῆς φιλιότης μητρός μου μαρίας γρουπάκη, διὰ τὰ παραλάβω τὰ
- 4 γρό(σια) δύο χιλιάδας, ὅπου ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἰδίου βουλῇ, καὶ θελήσει
- 5 τῇ ἐπαφῇκεν ὁ μακαρίτης κυζίκου κὺρ ἀγάπης ἀδελφός της, ὁ-
- 6 μοίως καὶ ὅσα πράγματα ἀνήκουσαν εἰς αὐτὴν λόγῳ κληρονομίας ἀπὸ
- 7 τῆς καταλειφθείσης ἐκείνου περιουσίας, διὰ παρατενόμενος εἰς βασιλεύουσαν
- 8 παρέλαβον σῶα, καὶ ἀνελλιπῇ παρὰ τοῦ ἐξαδέλφου μου νικολάκη γρου-
- 9 πάρη, τόσον τὰ εἰρημένα γρό(σια) δύο χιλιάδας, κατὰ τὴν περίληψιν
- 10 τῆς διαθήκης ἐκείνου τοῦ μακαρίτου, ὅσον καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγ-
- 11 ματα, ὅπου ἀνελόγουν εἰς αὐτὴν λόγῳ κληρονομίας ἀπὸ τῆς καταλει-
- 12 φθείσης ἐκείνου περιουσίας, ῥουχικὰ δηλονότι, καὶ ἀσημικά, καὶ κάθε
- 13 ἄλλο εἶδος ὀσπητικῆς ὕλης, καὶ οὐκ ἔχομεν τοῦ λοιποῦ ἀπαιτεῖν πολὺ,
- 14 ἢ ὀλίγον τι δίκαιον μέχρι καὶ τοῦ ὀβολοῦ ἔνεκεν τῆς κληρονομίας
- 15 ταύτης οὔτε ἐγὼ, οὔτε ἡ μήτηρ μου, οὔτε ὁ πατήρ μου, οὔτε ἄλ-
- 16 λος τις τῶν συγγενῶν μας παρὰ τοῦ ῥηθέντος ἐξαδέλφου μου νικολά-
- 17 κη, ὡς ἐξοφλήσαντες περὶ τούτων ἀπάντων εἰς τελείαν ἐ-
- 18 ξόφλησιν καὶ Ἰπραλασμάν, καὶ γενόμενοι πρὸς ἀλλήλους Ἰπρα-
- 19 βὲ Ἰσαὰτ ἀμμάϊ δοβατάν, βὲ κιαφάϊ μονταλαμπατάν τουρ-
- 20 κικώτερον εἰπεῖν. οὕτως ὁμολογῶ ἰδίᾳ βουλῇ, καὶ θελήσει
- 21 προσομολογῶν καὶ μεγάλας χάριτας πρὸς τὸν ῥηθέντα ἐξάδελ-
- 22 φόν μου διὰ τὴν πρόνοιαν, καὶ ἀγῶνα, ὃν κατέβαλεν ἐπὶ τῷ

